

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrlet 80 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deložniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Kopirski se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Oljka mirú.

Važniša, kakor kedaj, je letošnja dopolnilna volitev drž. poslanca za Celjsko skupino mest in trgov. To zimo so se bili namreč drž. poslanci nemšk. kluba sprli med seboj ter jih je 17 izstopilo iz njega. V njih vrsti je bil tudi poslanec te skupine, g. dr. Rih. Foregger.

Mož je že z davna čutil, da nima več zaupanja svojih volilcev ter je zato odložil svoje poslanstvo. Kmalu pa se je skesal tega in se je z nova ponudil volilcem, češ, da bi jih še rad dalje „zastopal“.

Sedaj je nastal razpor pa med volilci. Nekateri bi ga, drugi pa, izlasti trezni obrtniki bi ga ne volili več radi, kajti mož ni celih 13 let, kar jih je v drž. zboru „zastopal“, ničesar za-nje storil. Za-nje tudi ni imel časa ter je tiral veliko-nemško politiko ali je pa — mož se tudi na to zastopi — „umetno“ veslal. Za potrebo pa je še potlej tudi židovskim trgovcem pomagal s svetom, kajti on je na Dunaju tudi advokat.

Ker je po takem preveč dela na njegovih ramenih, nič bi ne škodovalo, ko bi katero popustil. Ali kdo pojde potlej za poslanca v Beč? G. dr. Glantschnigg bi rad, pa tudi g. dr. Neckermann in kaj vemo, kdo še ima take želje! Tedaj pa so strnile velikonemške glave v Celju, da bode še najbolje, ako se voli dr. Foregger z nova, saj manj, kakor doslej, itak ne bi mogel storiti.

Imeli so zatem na naglem volilen shod v Celju in potlej že tudi v Konjicah. V njiju so te velike glave vsak drug glas zadržle, češ, da je g. dr. Foregger uzor drž. poslanca ter da mu ni para. G. J. Rakusch je v Konjicah celo zatrjeval, da je na tega moža gledal že v šolskih klopih z „neko pobožnostjo“.

Da drugim volilcem ni po godu taka komedija, to je jasno in le-ti so torej volje, da dajo drugemu možu svoj glas, ako se jim ponudi tak, ki zasluži njih zaupanje. To uvažev-

vaje oglašil se za poslanstvo g. dr. Karol Gelingsheim, pristav c. kr. okr. sodnije v Kozjem.

On se ne drži doslej nobene stranke in pravi v svojem oklicu do volilcev, da ne vstopi, ako si ga izvolijo za poslanca, v noben klub, saj si s tem vsak poslanec že zaveže roke ter ne more ne govoriti ne glasovati po svojem prepričanju, ampak le na povelje kluba. To pa je največkrat koristim volilcev nasproti.

Gledé na to izjavo in gledé na njegovo službo, v kateri se kaže vsem strankam enako pravičen ter se ne ozéra na osebo ali nje kri, pozdravili so tudi slov. volilci ponudbo gosp. doktorja prijazno ter mu je volilni odbor v Celju obljubil svojo podporo.

Po svojem pokolenju je g. doktor Nemeč ali v tem ni pozabil, da so drugi, da so še tudi Slovenci na zadnje — vendar-le ljudje. To je v očéh „teh velicih glav“ v Celju in tov. menda največji greh, slov. volilcem pa upamo, da bode to en uzrok več za to, da mu dajo svoj glas. Ali tudi nemškim volilcem se daje v kandidaturi g. dr. Gelingsheima, da tako rečemo, oljka mirú v roke. Kričanja, da se nemštvo pritiskuje na steno, imajo že pač lahko dovolje, posebno, ko tega, hvala Bogu, ne vidijo nikjer.

To kričanje pride iz ust ali izpod peresa le tacih ljudi, katerim to upitje „nese“ ter jim ni mar za nasledke tacega upitja. In to lahko, saj pojdó lahko potlej — s trebuhom za kruhom, kakor so se le-sem pritepli. Škoda, da se jim radi vsedejo tudi domači ljudje na limanice ter se zbojé tako tatermana, da-si jim ga kaže le tako medlo revše, ki se je priteplo med-nje.

Ako in komur je torej v resnici za blagostanje naših mest in trgov, on naj prime za oljko mirú, ki mu jo ponuja dr. K. Gelingsheim. V tem ne gre toliko za to, ali je človek nemške ali slovenske krvi, pač pa za to, da se vrne ljubi mir med domače prebivalstvo ter

dobi le-to poslanca, ki ima voljo pa tudi dovolj moči, da skrbi za koristi svojih volilcev, ne pa da se suče le po volji tujcev.

Oboje nahaja se pri g. dr. Gelingsheimu in zato pozdravljamo njegovo kandidaturo, na volilcih pa je, da storé tako dne 15. apr. 1887.

„Črna vojska“, nje namen in sestava.

(Dalje.)

Ali bodo črnovojniški častniki nosili uniformo? — Častniki, ki so že v pokoju ali izven službe, obdržé uniformo, ki so jo nosili. Druge osebe pa, ki se bodo za častnike pri črnovojnikih imenovale in pridejo k redni vojski, dobé uniformo, kakor jo bo imel dotični oddelek. Častniki samostojnih črnovojniških oddelkov lahko nosijo uniformo, ki so jo kot vojaški ali civilni uradniki nosili. Lahko nosijo pa tudi v dejanski službi svojo civilno obleko; v tem slučaju pa dobé črnovojniško obvezo, častniško kapo, častniške zvezde na kolirji pri suknji, častniški portéepej na sablji in častniški vojni pas, kedar je tisti predpisan. Legitimacijski medaljon si morajo pa sami omisliti.

Kako postaneš črnovojniški častnik? — Civilne osebe, ki mislijo, da so sposobne za to, vložiti morajo za častniške službo v črni vojski pri svoji politični gospôski prošnji, ki se tako-le glasi:

Slavno c. kr. okrajno glavarstvo!

Podpisani prosi za častniško službo v črni vojski in se opira na sledeče razloge:

Rojen je dne (meseca, leta) v (rojstni kraj), ima v.....domovinsko pravico in je sedaj zasebni uradnik, inženir, poslovodja itd. pri...

Šole ima podpisani gimnazijalne (realne) in govori nemški, slovenski itd. Svetá mu je precej znanega, ker je prehodil že.....(pokrajine). Prosilec je dober telovadeč, plavač, borilec, strelec in jahač. Posebno spreten je v stenografiji, v risanju itd.

Podpisani tudi izjavlja, da hoče obiskavati kakó, že obstoječo šolo, kjer se učé aspirantje za c. kr. brambovske častnike in se hoče o določenih pogojih podvreči predpisani piskušnji.

Podpisani želi biti sprejet za častnika v kak črnovojnišk batalijon na Slovenskem.

Krstni list, domovnica, službeni dekret, gimnazijsko ali realkino spričevalo in predpisani revers so priloženi.

V.....dne..... I. I.

Kdo sklicuje črnovojnike na boj? — Cesar sam izdá povelje, da se mora črna vojska oborožiti in ob enem tudi določi, do katerega razreda. Brambovska gosposka pa na to črnovojnike skupaj skliče. Takoj, ko izda cesar povelje, objavi deželno-brambovski mini-

ster taisto c. kr. politični gospôski in brambovskim zapovedništvom po brzójavu. Od todi se povelje razglasi okrajnim političnim gosposkam, oziroma okrajnim brambovskim gosposkam, ter občinam, oziroma županstvom.

Kakor hitro se tako cesarsko povelje razglasi, mora se vsak črnovojnik takoj oglasiti pri županu tiste občine, v kateri živi. Posebej se navadno ne bodo listi nikomur pošiljali, izredno bi se pa tudi to utegnilo prigoditi. Črnovojniki, ki so zunaj avstro-ogerske državne meje, morajo takoj domu priti, kakor hitro jih povelje doide. Avstrijski podaniki, ki prebivajo na Ogerskem, so podvrženi črnovojniški dolžnosti ondi, kjer imajo domovinsko pravico, ako so odločeni namreč to svojo dolžnost izpolnjevati oboroženi v stalni armadi, pri brambovcih ali pa pri oboroženi črni vojski. Če je pa kak avstrijsk podanik, ki biva na Ogerskem, odločen le za pomožna dela pri črni vojski, njemu pa ni treba poprej domu hoditi, kakor kedar bi ga posebej klicali.

Kje se črna vojska zbira? — Črnovojniki zbirajo se, ne gledé na to, kje ima kdo domovinsko pravico, v dotični občini, kjer stanujejo. Le častniki morajo oditi vsak na svoj določeni prostor. Župan določi prostor, kjer se črna vojska zbira, kakor tudi uro. Kontrolira jo župan v društvu enega ali več občinskih odbornikov. Črnovojniški zapisniki se preberó, bolniki in tisti, ki jih ni, se zapišejo. K vsakemu shodu črne vojske morajo priti tudi vsi tisti, ki so še v teh letih, pa niso za vojsko nič več sposobni ter so pozabili ob pravem času oproščenja prositi ter vsled tega niso iz zapisnikov zbrisani.

Kdor bi se črnovojniški službi samovoljno odtegoval, navila se mu bo ura pri c. kr. brambovskem okrajnem zapovedništvu, kedar ga v pest dobó. (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Hroma teleta.

Pri teletih se prikaže večkrat kaka bolezen, da človek ne vé, kaj je je krivo ali če tudi vé, ne more ji priti v okom, ker nima zdravila pri rokah, zdravnika za živino pa tudi ni blizu.

Taka bolezen je hromost, to je: tele dobi trde ude, izlasti noge mu vtrpnejo ali tudi skrivijo, členki na njih otečejo, vrat pa se krči. Tele ne mara za mleko, sope naglo in težko, iz nosnic pa mu teče zleca, s časom v obilni meri, v časih se zadela v teletu, v časih pa kar teče iz njega. Tudi mrzlica ga vije, a po životu se gorkota ne vzviša za veliko. Ako se konča bolezen s smrtjo, zvijó se teletu živci, prijema ga krč, in sliši se hrhranje. Ako